

Eeva Väyrynen (1947-2010) in memoriam

Marraskuun hämäränä päivänä saimme suruviestin. Ystävämme Eeva Väyrynen oli nukkunut pois aamuyöstä 19.11.2010. Keväällä 2008 Eevaa kohtasi työpaikalla Tampereen yliopiston kirjastossa vakava tapaturma, joka muutti silmänräpäyksessä hänen ja hänen perheensä elämän. Eeva kompastui työpaikallaan Humanika -kirjaston portaissa, putosi ja sai vakavan aivovamman, josta hän ei useista leikkauksista huolimatta enää toipunut. Tämä onnettomuus myös pysäytti Eevan ystävät ja työtoverit miettimään elämän arvaamattomuutta.

Kirjastoala oli Eevalle kutsumus, jonka eteen hän halusi opiskella, tehdä työtä ja kehittää jatkuvasti ammatillista osaamistaan. Eeva oli ensimmäisiä, joka suoritti kirjastotieteen ja informatiikan laudatur-arvosanan ja yhdisti sen aikaisempaan tutkintoonsa. Tampereen yliopiston kirjasto ja siellä erityisesti Kasvatus- ja kielitieteiden osastokirjasto ja sittemmin Humanika oli hänen elämäntyönsä ja ylpeytensä 1970-luvulta alkaen.

Eeva oli sanan parhaassa merkityksessä kirjastonhoitaja, joka rakasti kirjastoja ja kirjoja. Hän oli monesta kiinnostunut ja valmis uteliaana ja ennakkoluulottomasti kokeilemaan ja kehittelemään uusia asioita, yhdessä muiden kanssa. Aina hän ei saanut tukea niiltä, joilla oli päätöksenteon avaimet, mutta silti hän oli mukana mm. kansainvälisessä informaatioalan tesaarustyössä, kehitti informaatiolukutaidon opetusta erityisesti kasvatustieteiden alalla, teki tietokanta- ja bibliografiatyötä, toimitti julkaisuja ja kirjoitti artikkeleita.

Tampereen yliopiston kasvatus- ja kielitieteiden osastokirjaston johtajana (1983-2003) hän teki Pyynikillä sijainneesta kirjastosta viihtyisän ja kotoisan työskentelypaikan sekä kirjaston välle että asiakkaille. Ja kun osastokirjasto vuonna 2003 siirtyi Tampereen keskustaani, yliopiston kampukselle ja sille alettiin rakentaa uusia tilo-

ja ja modernia oppimiskeskusta, Eeva oli täysin sydämin mukana suunnittelussa. Eevalla oli syvä kauneuden ja tyylin taju, mikä näkyi myös tässä.

Eeva oli Suomen tieteellisen kirjastoseuran aktiivinen jäsen, joka oli useita vuosia seuran hallituksessa, mukana monissa työryhmissä sekä seminaarien ja koulutusten ideoinnissa. Hän oli asunut Englannissa 1970-luvulla ja oli kansainvälistynyt jo silloin. Hän hyödynsi kielitaitoaan tietohuoltokomiteatyöskentelyn lisäksi myös kokousten eleganttina osallistujana ja esiintyjänä.

Perhe oli Eevalle rakas ja valtava voimien antaja silloin, kun työ ajoittain kävi raskaaksi. Eevalla oli aina myös jokin lomamatka suunnitteilla. Hänen oli silloinkin tarkoitus lähteä parin päivän kuluttua perheen kanssa talvilomalle, kun onnettomuus muutti elämän suunnitelmat toisiksi. Eeva oli hyvä ja luotettava ystävä. Vaikka siitä oli jo vuosia, kun olimme olleet työtovereina Tampereen yliopiston kirjastossa, soittelimme, kirjoittelimme ja tapasimme hyvän ruuan äärellä. Eevan mahtava huumorintaju, hereä nauru ja Tampereen kielen murre säilyvät mielissämme.

- Maria Forsman & Liisa Niinikangas